

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: O. E., nar. X, státní příslušnost T. r.
pobytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
P.O.Box 21/OAM, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2024, č. j. OAM-1011/ZA-ZA11-VL13-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany.

II. Podání účastníků

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu z důvodu nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Uvedl, že byl v Turecku diskriminován v důsledku svého kurdského původu. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl s odkazem na správní spis její zamítnutí a zdůraznil, že žalobce rezignoval na zvýšení svého vzdělání a další svou rekvalifikaci.

III. Posouzení věci krajským soudem

3. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
4. Žaloba není důvodná.
5. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobce k důvodům, proč a jak přicestoval do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, ve kterém žalobce uvedl, že je Kurd, muslim, bez politického přesvědčení, nikdy nebyl v politické straně nebo hnutí, svobodný, zdravý. Do ČR přicestoval ilegálně vozem za asistence převaděčů z Bulharska, kam přicestoval letecky, přes maďarskou hranici. Dříve pobýval v Srbsku, o víza nežádal.
6. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že má nedokončené střední vzdělání, v Turecku pracoval ve firmě na výrobu nábytku v I. V Turecku má rodinu, byl registrován na úřadu práce, dostával málo nabídek, v době nepřidělené práce dělal číšníka v kavárně. Rekvalifikaci nepodstoupil, nebyla mu nabízena. K jiné práci neměl vzdělání. Pokud jde o kurdskou otázku, uvedl, že si Turci o Kurdech myslí, že jsou teroristé, a hledí na ně zle, sám ale žádné problémy neměl, jen nemohl sehnat dobrou práci. Vzdělávat se nezkoušel, musel vydělávat peníze a živit nemocného otce. Peníze na cestu získal v otcově firmě, v případě návratu bude mít problém najít dobře placenou práci. Kontakty na osoby v ČR nemá. Jeho rodina v Turecku má peníze z jejich kavárny, sestry pomáhají rodičům a příležitostně pracují.
7. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení, které unáší zejména v rámci svého pohovoru, k čemuž mu žalovaný musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. S relevantními skutečnostmi se následně žalovaný musí řádně vyrovnat, a to za použití informací o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žalobci v případě návratu do země původu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.
8. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z dvou poměrně stručných listinných důkazů, a to z listiny „Turecko – Informace OAMP, 4. 8. 2023“ – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: srpen 2023, a z listiny „Turecko – Informace MZV ČR, č. j. 125094-8/2022-LPTP ze dne 30. září 2022, k č. j. MV-39234-6/OAM-2022“ – Turečtí občané kurdského původu.
9. Před samotným posouzením věci je vhodné zdůraznit, že institut azylu slouží osobám, které jsou v zemi původu pronásledovány ze zákonem stanovených důvodů, a současně není prostředkem pro řešení jakýchkoliv jiných problémů (osobních, rodinných či ekonomických) v zemi původu.
10. Pro nyní projednávanou věc jsou relevantní ustanovení § 12 a § 14a zákona o azylu.
11. Podle § 12 zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec, ad písm. a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo ad písm. b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví,

náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.

12. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem.
13. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu považuje dle písm. a) uložení nebo vykonání trestu smrti, písm. b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, písm. c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo písm. d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.
14. Důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. a) zákona o azylu nejsou naplněny, neboť sám žalobce žádné své politické aktivity ani pronásledování pro uplatňování politických práv ve svém vyjádření ve správním řízení ani v žalobě neuvedl.
15. Podle názoru soudu neosvědčil v řízení před žalovaným ani v řízení před soudem žalobce ani naplnění důvodů pro poskytnutí mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda jednání státní správy vůči žalobci naplňovalo podmínky citovaného ustanovení a zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z téhož důvodu.
16. Žaloba (a konečně i tvrzení žalobce ve správním řízení) je opřena o obecné postavení a celkovou situaci kurdské menšiny a vnímání Kurdů v Turecku. Tyto skutečnosti mají projevy do individuálního příběhu žalobce v podobě nemožnosti získat kvalitní práci. Soud se proto zabýval obecnou situací Kurdů v Turecku a odkazuje k tomu na skutková zjištění žalovaného, která, jakkoli mohou být žalobcem vnímána jako nedostatečná, vypovídají o situaci kurdské menšiny v obecné míře dostatečně. Soud nepochybně, že příslušníci kurdského etnika mohou čelit diskriminaci na pracovním trhu nebo ve společenském životě. Diskriminace však bez dalšího není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu příslušníku této konkrétní etnické menšiny, pokud nedosahuje intenzity pronásledování (§ 2 zákona o azylu). Obecnou situaci Kurdů v Turecku se v posledních letech opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudcích ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018-28, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018-30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46, a dále v usnesení ze dne 14. 1. 2022, č. j. 2 Azs 240/2021-27, případně aktuálně v usnesení ze dne 20. 6. 2024, č. j. 1 Azs 53/2024-31, a usnesení ze dne 18. 7. 2024, č. j. 5 Azs 103/2024-29, a také v mnoha dalších rozhodnutích. I z judikatury správních soudů lze dovodit, že sice nesnáze Kurdů v Turecku existují, ale nedosahují bez dalšího intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, popřípadě vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.
17. Ačkoliv má soud pochopení pro situaci žalobce a jeho vnímání zejména ekonomických obtíží, kterým byl vystaven v zemi původu, nenaplnějí jím uváděné skutečnosti intenzitu pronásledování v takové míře, aby mu svědčilo právo na mezinárodní ochranu. Na tomto závěru nemohou nic změnit ani uplatněné žalobní námitky, neboť i ty jsou založeny na tvrzení o nesprávném vnímání problémů kurdské menšiny v Turecku žalovaným (a na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu v tomto směru). Správní soudy jsou seznámeny se

všemi skutečnostmi, které žalobce ve své žalobě uvádí, vč. důsledků politických událostí v souvislosti s odporem proti stávajícímu prezidentovi Turecka, nicméně i ty jsou důvodem pro přiznání mezinárodní ochrany pouze v případě, že se jedná o politicky aktivní nebo státem (policejními složkami) pronásledované představitele kurdské menšiny. Žalobce takovou osobou není. Z tohoto pohledu obecné hodnocení žalovaného považuje soud za zcela dostačující, a to jak ve vztahu k možnosti mezinárodní ochrany dle 12 zákona o azylu, tak i doplňkové ochrany dle § 14b zákona o azylu.

18. Ekonomické důvody, kterými žalobce zdůvodňoval svoji žádost, nejsou důvody pro udělení azylu.

IV. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. října 2024

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce